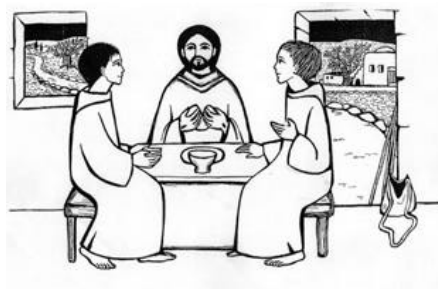

Pot v Emavs

(Mr 16,12–13)

13 In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. 14 Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. 15 In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. 16 Njune oci pa so bile zastrte, da ga nista spoznala. 17 Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?« Žalostna sta obstala 18 in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« 19 »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta: »Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarecanom, ki je bil prerok, mogocen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; 20 kako so ga naši veliki duhovniki in poglavarji izrocili v smrtno obsodbo in ga križali. 21 Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. 22 Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu 23 in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. 24 Nekateri izmed naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.« 25 In on jima je rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki! 26 Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« 27 Tedaj je zacel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.

28 Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. 29 Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju. 30 Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima ga dal. 31 Tedaj so se jima odprle oci in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. 32 In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v nama, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« 33 Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. 34 Govorili so, da je bil Gospod resnicno obujen in se prikazal Simonu. 35 Tudi ona dva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.

Pot v Emavs - Prispodoba spremljanja

Na poti v Emavs vidimo, kako je **Jezus prevzel iniciativo** in se je pridružil ucencema. V njem ni bilo nobene zavore. Tudi lucke v naših skupnostih nimajo zavor. V ViL mora prevzeti pobudo kdor zmore, bodisi regijski - bodisi skupina, bodisi vodja skupine - bodisi clani skupine (prijatelji, straži ali pa lucke).

Jezus hodi z ucencema, vendar sta ucenca tako globoko v svojih problemih, da ga ne spoznata. Popolnoma ga ignorirata. Niti ogovorita ga ne.

Jezus, tudi drugic povzame pobudo in ju prvi vpraša, o cem se pogovarjata.

13 In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. 14 Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. 15 In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. 16 Njune oci pa so bile zastrte, da ga nista spoznala.

16 Njune oci pa so bile zastrte, da ga nista spoznala

17 Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?«

Odgovorita mu relativno nesramno. Kajti ucenca sta šokirana, prizadeta sta, to se vidi tudi iz njunih odgovorov. Tudi mi velikokrat odreagiramo na ta način, če nas neko vprašanje prizadane. Odgovorimo tako, da prizadanemo, razvrednotimo spraševalca. Ali odgovorimo dvoumno, z vprašanjem. Medsebojno postavljanje vprašanj ni pogovor, ker v tem ni poslušanja.

Ali si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?

Podobno se dogaja tudi v ViL in vsakdanjem življenju. Včasih imamo najraje to, da ostanemo sami v svoji bolečini in ne pustimo nikomur, da nas dreza.

Zopet vprašanje. Tokrat iz Jezusove strani. Med Jezusom in ucencema ni pravega pogovora. Tudi v našem življenju je velikokrat tako, da vsak sprašuje in odgovarja po svoje.

Jezus se ni ujel v past nekomunikacije, **ohranil je rdeco nit in se ni spustil zmesti.** Jezusu se ni bilo potrebno braniti. Dobro je vedel kaj se dogaja.

Prav takšen bi moral biti tudi koordinator, ostati mora nepristranski in paziti na rdeco nit. Ne sme se zmesti in zaceti govoriti o sebi.

Paziti moramo, da v vso zadevo ne mešamo custev. **Jezus** kljub temu, da pozna zgodbo bolje od ucencev in je bil vanjo osebno vpleten še sedem vrstic **poslušā.** Ucenca mu morata cez to pripoved povedati kaj nosita v srcu in ne samo to kar imata v mislih. Tudi koordinator mora poslušati s srcem in ne samo strmeti za zgodbo in premišljevati o tem kaj bo na koncu povedal.

Žalostna sta obstala **18** in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?«

19 Kaj neki?« je rekel.

Dejala sta: »Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarecanom, ki je bil prerok, mocen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; **20** kako so ga naši veliki duhovniki in poglavarji izrocili v smrtno obsodbo in ga križali. **21** Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. **22** Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu **23** in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. **24** Nekateri izmed naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.«

In kaj jima Jezus rece na koncu on jima je rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki!

V angleščini se sliši še malo huje, How foolish you are? Ali to receš prijatelju?

To receš nekomu ki nic ne misli, osebi ki ne dojema realnosti.

Jezus nato stori dve stvari:

- **Jezus razloži kaj se je zgodilo**, za to uporabi tudi njune besede. Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« Nato jima razloži besede prerokov. Pozitivno pogleda na stvari, ki so bile povedane negativno. Kot spremljevalci, moramo dobro poslušati in poskušati predstaviti negativne stvari v pozitivni luci. Vedno pa moramo imeti odprte oci, ušesa in **srce**.

- **Jezus jima predstavi vizijo.**

Zakaj vizija. Zakaj jo moramo imeti ves cas pred ocmi. Ko pride do problemov je vcasih težava z vizijo. Ne moremo je ohranit, oziroma pozabimo nanjo, zato smo razocarani. Zaradi tega pa lahko zelo hitro pride do napetosti in konfliktov.

Napetosti pa so lahko:

Pozitivne, (ni bilo ravno najbolje, vendar smo naredili kar smo mogli) Naredili smo kar smo mogli in pri tem bolje spoznali in odkrili nove talente.

Negativne; (srečanje je bilo cisto zanic in zato so krivi prijatelji, ker....). ko nam ne gre najbolje od rok pricnemo obtoževati drug drugega.

V isti situaciji lahko odreagiramo pozitivno ali negativno. Zato je pomembno je, da imamo vizijo ves cas pred ocmi.

Želja v vsakega voditelja in skupine je življenje brez napetosti. Zato vcasih spustimo kriterije in postavimo vizijo na prevec realne temelje. Tako nimamo nobenih trenj in nic problemov.

»O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki!

26 Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« 27 Tedaj je zacel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.

Ampak

Vera in luci nas spodbuja, da naredimo nekaj vec, da ne stopicamo na mestu, da naredimo nekaj na drugacen nacin. Vedno smo poklicani, da vidimo stvari v drugi luci, da vidimo s srcem V kolikor imamo vizijo ves cas pred ocki in se med seboj spodbujamo, v skupini ves cas vlada ustvarjalna napetost. Kreativnost je dober znak prave smeri.

Vendar moramo biti zelo previdni, da ne pademo v skušnjavo negativnih napetosti. V takih trenutkih mora spremljevalec, s pomocjo pozitivnega pogleda in dobre interpretacije realnosti skupini pomagati, da opazi pozitivne in lepe strani v skupnosti.

Jezus združi vizijo z realnostjo. Jezus pogleda pozitivno na stvari, ki so bile povedane negativno. Moramo poslušati, da lahko preden kar koli naredimo ali svetujemo. In nato ne dajemo nasvetov, ampak ponudimo vizijo. Z pravo vizijo laže vodimo skupino in premagujemo težave.

Ko pridejo do hiše se je Jezus dela, da hoče naprej. Tudi mi velikokrat recemo nekaj, mislimo pa nekaj popolnoma drugega.

Šele ko je blagoslovil kruh sta ga spoznala.

Zakaj?

Jezus je dal učencema možnost izbire. Še pomembneje, dal jima je možnost ukrepanja.

Zakaj sta ukrepala. Ker je bilo njuno srce v ognju! Zopet imata vizijo. In takoj se lotita dela. Ko zaslišimo klic in je naše srce v ognju, moramo ukrepati takoj, na cakat.

Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. ²⁹ Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njej.

Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njej. ³² In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v nama, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« ³³ Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. ³⁴ Govorili so, da je bil Gospod resnično obujen in se prikazal Simonu. ³⁵ Tudi ona dva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.